Žoldák - Divokej Bill

Žoldáků řev, tvý bílí kolena,
na zádech převrácená ztracená želva se kývá,
na mě milá čeká co udělám,
hůř jsem na tom sám, nedejchám,
do hlavně se dívám,
vyšli nás davy,
já byl kat, padaly hlavy,
popravy,
pak na západ a ve stoje chrápat,
kdo měl sílu prát se,
visel na oprátce na nejbližším stromě,

A teď jde i po mě,
to jsem teda rád,
toulat se a klít,
nic se nemůže stát,
pálit a rabovat, až do rána oslavovat vítězství.

Jde to po mě, po mě,
to jsem teda rád,
toulat se a klít,
nic se nemůže stát,
pálit a rabovat, až do rána oslavovat vítězství.

spěněná krev tu leží schoulená,
na schodech do nebe
pro tebe jen pár kroků zbývá,
řada dnů zlejch osud vypálil cejch mi na ramena
a otlačený kolena,
v koutě,
jednou dostanou tě,
vykopaj ti mělkej hrob.

Mi prohráli bitvu ale neprohrajem válku,
s hlavama na špalku,
pořád je to ve mě,
to jsem teda rád,
toulat se a klít,
nic se nemůže stát,
pálit a rabovat, až do rána oslavovat vítězství.

Je to ve mě,
to jsem teda rád,
toulat se a klít,
nic se nemůže stát,
pálit a rabovat, až do rána oslavovat vítězství.

teď jde to i po mě, po mě,
to jsem teda rád,
toulat se a klít,
nic se nemůže stát,
pálit a rabovat, až do rána oslavovat vítězství ....